

NACIONAL

P6,7

Recerca infructuosa

REFORÇ • Intensifiquen la recerca i al port de Tarragona apareix el cadàver d'una de les cinc persones desaparegudes

CELERITAT • El govern promet agilitar al màxim les ajudes als afectats pel temporal i estudia la declaració de zona catastròfica

EUROPA-MÓN

P22,23

L'helicòpter amb les restes de Franco surt del Valle de los Caídos en direcció a El Pardo ■ EFE

Quaranta-quatre anys tard

Les restes de Franco, exhumades i traslladades a un cementiri

Nacional

P10,11

Una de les manifestants mostrant un cartell ■ ACN

Marxa contra la "repressió" als joves

La convocatòria d'entitats educatives i sindicats omple la plaça Sant Jaume

Nacional

P12

Autoinculpació massiva en defensa dels drets

Òmnium fa una crida a omplir els jutjats catalans la setmana vinent

Nacional

P8

Torrent denuncia la sentència a Europa

Envia centenars de cartes remarcant l'empresonament de Carme Forcadell

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep Calm

Andreu Pujol

Parlem?

La plataforma fantasma autoanomenada Parlem? convoca demà a les dotze una concentració a la plaça de Sant Jaume de Barcelona per demanar "diàleg i convivència". És el segon cop que apareixen, ja que ho van fer per primera vegada durant el mes d'octubre del 2017 amb la clara intenció d'aturar la declaració d'independència que s'havia de desprendre del referèndum de l'1 d'Octubre. No n'havíem tingut cap notícia abans, quan l'independentisme es va veure abocat a impulsar un referèndum unilateral perquè –tal com va dir Oriol Junqueras durant l'infame judici al Tribunal Suprem– "la cadira de davant sempre estava buida". No hi eren els de Parlem? quan es tractava de fer que Mariano Rajoy s'assegués a dialogar per donar una sortida política a la demanda d'una majoria de catalans. No en vam sentir parlar més després, un cop aplicat l'article 155 i havent empresonat els líders polítics catalans. No sabem on s'havien fotut

No hi eren els de Parlem? quan es tractava de fer que Mariano Rajoy s'assegués a dialogar per donar una sortida política

quan Gabriel Rufián estenia la mà a Pedro Sánchez al Congrés dels Diputats i aquest preferia llançar-se a unes noves eleccions abans que intercanviar qualsevol paraula amb l'independentisme català. Estaven totalment desapareguts en les protestes contra una sentència que imposa penes de fins a tretze anys de presó a uns polítics pel sol fet d'haver fet política. S'ha de tenir uns collons com pinyes per tornar a sortir amb la bandereta blanca, tot fent-se l'equànime i el ponderat, a cercar el contrast amb una indignació més que comprensible. S'ha de tenir una barra quilomètrica per anar a fer el xou davant de la Generalitat de Catalunya quan a La Moncloa hi ha un president que es vanagloria de no despenjar el telèfon, com si això no fos una irresponsabilitat i un símptoma d'una altivesa lamentable. Si volen exigir diàleg, no cal que es prenguin la molèstia de carretejar la pancarta amunt i avall: que la despleguin a les seues del carrer Nicaragua de Barcelona i del carrer Ferraz de Madrid. Encarada cap endins.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Raül Romeva dibuixa

En Raül Romeva ha donat indicacions a l'editorial Ara perquè m'envii a casa el seu llibre *Des del banc dels acusats*, crònica i reflexió il·lustrada del judici i l'estada a la presó. Ve amb dedicatòria: "Admirat Manel, amb afecte i reconeixement, abraçada." El lector em permetrà que faci una pausa per agafar aire i superar l'emoció.

Ja m'he recuperat. A diferència de molts dels altres encausats i empresonats, amb Raül Romeva hi he tingut una relació escassa. Em sembla haver-hi intercanviat només dues paraules. Quan va manifestar la seva activitat política jo ja havia iniciat el procés de jubilació i el diari m'enviava a pocs llocs. Suposo que regal i comentari deuen venir del fet que em llegeix. El Punt Avui li arriba. Gràcies, Raül.

"Una crònica i reflexió il·lustrada", dic. El llibre conté molts dibuixos, la gràcia no única però molt principal són els dibuixos fets per Romeva. Quan els diaris no podien publicar fotografies o bé perquè la fotografia no s'havia inventat o bé, més tard, per impossibilitat tècnica, els pans de lle-

Publica un llibre il·lustrat sobre el judici i la vida a les presons on ha estat

tra eren amenitzats per gravats i dibuixos. Els dibuixants de judicis van arribar a crear tot un gènere, sobretot als Estats Units. S'hi veien els acusats sempre amb cara trista i derrotada, els jutges, els fiscals, els advocats, algú del públic de gest expressiu... Va venir la fotografia i la facultat dels diaris per reproduir-ne, però com que la justícia és lenta, aquí i on sigui, i els jutges tenen inclinació a la inèrcia i a prohibir-ho tot, durant anys només els dibuixants van tenir entrada a les sales judicials.

El judici del procés celebrat al Tribunal Suprem ha estat retransmès per

televisió. Els jutges han volgut presumir de transparència. Han controlat les imatges, però. Algunes, com les dels més de cinc-cents policies cridats per l'acusació, han estat censurades. El públic ha quedat com un piló de gent allà al fons... Raül Romeva ha recuperat el dibuix per retratar-ho tot: les sortides i entrades a hores intempestives a la presó, les esperes abans d'entrar a la sala, el gest impacient d'alguns jutges, el pentinat formidable de la fiscal, les becaines dels acusats en alguns moments tediosos, la rutina a Lledoners... Romeva resumeix el testimoni dels policies en una sola vinyeta: en Pinotxo amb el nas a tota potència assegut a la tauleta dels declarants. Els fiscals l'escolten amb la "suma satisfacció" de què parlava el jutge Marchena. Els acusats queden destrossats i desconjuntats de sentir-lo.

Tot amb tot, el sentit de l'humor. Admirable. El llibre no arriba a la sentència. Davant tanta injustícia, amb tants anys de presó, què? "No serà en cap cas fàcil, ni ràpid ni indolor, i tanmateix és irreversible", apunta Raül Romeva.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/378w8o>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

En blanc i negre

Si l'altre dia vam fer la portada i la contraportada del diari de color negre (vista la sentència del Suprem), avui em sembla que l'hauríem pogut fer tot en blanc i negre, i no només un parell de planes. Perquè les imatges d'ahir, tot aquest espectacle que es va muntar arran del trasllat de les despulles de Franco, van ser un retorn al blanc i negre, al blanc i negre de les planes dels diaris de fa quaranta-quatre anys. Semblava el *No-Do*, quan miraves gairebé totes les televisions del país (del país veï però també del nostre) emtent en directe, minut a minut, el trasllat del dictador. "És una victòria de la democràcia", va dir el president Pedro Sánchez. "Quins collons!", com deia Quim Torra en aquell vídeo de l'altre dia i que s'hauria pogut estalviar. Quins cordons, perquè el trasllat arriba quaranta-quatre anys tard, perquè es trasllada Franco però les restes del franquisme les pa-

“A l'espectacle televisiu d'ahir del trasllat de Franco només faltava treure-li el color per semblar un 'No-Do'”

tim cada dia de cada dia i perquè, no sé si les van veure, algunes imatges d'ahir feien sentir vergonya aliena. La família Franco va entrar al Valle de los Caídos amb una bandera franquista, vam sentir crits de "Viva Franco" i vam veure la policia obrint pas perquè pogués passar el colpista Antonio Tejero (perquè aquest sí que era un colpista de pistola en mà) a rendir-li homenatge. No seré pas jo qui negui que

ahir no va ser un dia històric, però tampoc seré dels qui s'enorgulleixin que quaranta-quatre anys després (44!) encara hi hagi qui venera un dictador (i qui ahir acusava de dictadors els qui han permès l'exhumació del cadàver). El que va passar ahir, deia, va ser un espectacle. Un gran espectacle en plena campanya electoral i que, lluny de provocar-me cap alegria, em va deixar entre indiferent (se me'n fum, què en facin amb el cadàver d'aquest home) i amoïnada (ens hauria de preocupar molt més el franquisme que no pas Franco). Amoïnada perquè aquest capítol l'hauríem d'haver tancat amb molt més consens (i no em sembla que el problema fonamental que ho impedeix sigui només que estiguem en plena campanya electoral), i també perquè hi ha qui encara en defensa el llegat i fins i tot el mètode. Però vaja, vist com van les coses, no em sembla pas que els descobreixi res de nou.

EDITORIAL

El diàleg, un clam també empresarial

La declaració impulsada per les principals organitzacions empresarials catalanes posa de manifest com d'estesa està entre tots els sectors socials del país la demanda d'una solució per al conflicte polític que viu Catalunya i l'Estat espanyol. Foment del Treball i Pimec han acordat un text en què mostren preocupació per la situació actual. L'empresariat, com la resta del país, és plural i transversal. Inclou independentistes i no independentistes. Però el manifest acordat indica que els empresaris i empresàries han pres consciència de tres qüestions bàsiques. Que el conflicte existent és de naturalesa política. Que, per tant, la solució ha de venir de la política i no pas des de tribunals com el que ha dictat la sentència de l'1-O. I que el diàleg és fonamental per assolir l'entesa necessària. Per això insten "els governs i les diferents forces polítiques a assumir la seva responsabilitat, seure junts per parlar i arribar a acords. Sense excuses".

Tant l'acte de Foment i Pimec com el que va protagonitzar fa pocs dies la patronal Cecot són un magnífic exponent del clam pel diàleg polític davant el rebuig i l'immobilisme de l'Estat. El manifest empresarial ha estat rebut en bona part de l'àmbit polític i mediàtic de Madrid entre el silenci i el rebuig més agressiu. Malgrat la seva ponderació, des de Madrid es desqualifica la proposta, com es fa amb tota aquella posició que no sigui inequívocament dogmàtica de suport a l'unionisme. I s'acusa l'empresariat català de covard i xantatgista. Una intransigència que indica la incapacitat que té l'Estat espanyol per copsar la profunditat que té en la societat catalana la demanda d'una solució política i democràtica. Fet que enquesta perillosament el conflicte amb conseqüències imprevisibles.

De reüll

Marta Monedero

Dret a vot i referèndums

Pot semblar estrany que, a Suïssa, el vot femení no fos legal fins al 1971 (quatre dècades més tard que a l'Estat espanyol) i que l'aprovesin els homes en un referèndum amb -només- el 66% del sufragi. Al país dels rellotges de precisió i on famosos de mig món tenen la residència, fins no fa gaire les dones tampoc tenien dret a treballar fora de casa sense el permís del marit i, en cas de ser solteres, el pare feia i desfeia a gust.

Les coses han canviat força, però els homes, i no només els suïssos, encara estan sobrerrepresentats tant

A Suïssa, el vot femení va ser aprovat pels homes en una consulta

als espais formals (govern, consells d'administració...) com als informals (tribunes de camps de futbol, tertúlies...), fet que els atorga un plus de confiança i influència. Que la tendència hagi anat modificant-se ha costat temps i moltes lluites. I, segurament, la democràcia directa ha ajudat en

aquest camí cap a la igualtat. Això vol dir que cal emmirallar-nos en una confederació pròspera i multilingüe en què la ciutadania decideixi com organitzar-se? El 66% de la població es va oposar a ampliar les vacances de quatre a sis setmanes perquè les pimes no hi podrien fer front, en una consulta recent. I, en un altre referèndum, un 63% va votar a favor de limitar la tinença d'armes. Cada estat té el seu tarannà. N'hi ha que són molt particulars i semblen tenir al·lèrgia que la gent hi digui la seva en com vol viure. Potser tot plegat és per manca de confiança social.

Les cares de la notícia

DIRECTORA DE CINEMA

Neus Ballús

Explorant l'adolescència

Avui s'estrena *El viatge de Marta*, un film dirigit per la cineasta catalana, que explora l'adolescència i les relacions humanes d'uns personatges molt allunyats del seu entorn cultural. "Estem obligats a fer-nos preguntes", ens diuen ella i Sergi López en una entrevista que publiquem avui.

VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM

Marcel Mauri

Autoinculpacions

Juntament amb En Peu de Pau, Taca d'Oli i Silenci, Òmnium ha presentat a la Model la campanya en què fa una crida a la mobilització perquè els ciutadans presentem massivament als jutjats confessions autoinculpatòries en forma de denúncia com a reacció a la sentència del Suprem.

ECONOMISTA I ACTIVISTA DE DRETS HUMANS

Ilham Tohti

Premi Sàkharov

L'activista de la minoria uigur a la Xina, sentenciat i empresonat des del 2014, ha estat guardonat amb el premi Sàkharov 2019 a la llibertat de consciència, atorgat pel Parlament Europeu, que en demana l'alliberament i que el govern xinès respecti els drets de les minories.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Taula de diàleg

El president de la Generalitat, Quim Torra, anuncia un nou front d'actuació que, aquest cop, té com a protagonistes els partits polítics.

10
anys

Caiguda en picat

La compra d'habitatges cau un 70% des del 2007. La falta de finançament impedeix una recuperació més sòlida del mercat.

20
anys

Pau al País Basc

ETA vol garanties del respecte a la lliure decisió d'Euskal Herria. Proposa a José María Aznar debatre la retirada de la policia i l'exèrcit.

Full de ruta

Imma Merino

Desobediència

Tribuna

Jaume Oliveras i Costa. Escriptor

La Rosa de Foc

En una paret d'un dels edificis de la universitat de Bolonya vaig llegir-hi fa poc en una pancarta: "Disobeditte con generosità". No he deixat de pensar-hi. Potser el millor seria ocupar tota aquesta columna amb la repetició d'aquesta frase. Per convidar que cadascú hi pensi. Tanmateix, d'una banda la mera repetició podria evocar l'exercici d'un antic càstig escolar: copieu tal frase tantes vegades; i de l'altra, potser els responsables del diari i els lectors considerarien que m'he estalviat feina. Així que parlaré d'algunes de les coses que em va fer pensar amb la convicció que la potència significativa d'aquesta mena d'aforisme és tanta que seria inútil l'estúpida pretensió d'exhaurir-ne el sentit.

D'entrada, suposo que es refereix a una desobediència de caràcter polític: aquella que, posem per cas, ha dut l'organització Open Arms, i altres persones amb la voluntat de salvar naufrags que volen ser acollits, a desobeir les ordres de Salvini, benauradament defenestrat, i els seus còmplices a Itàlia i més llocs d'Europa. És així que el fet de desobeir pot ser en ell mateix un acte de generositat. Ho és en la mesura que obeir pot resultar més còmode. Desobeir és posar-se en perill. Qui desobeeix, sentint que és un deure fer-ho davant d'una situació que considera injusta o que s'ha d'enfrontar a l'autoritat per fer possible una societat més lliure i ètica, és amenaçat i pot ser castigat. Ho sabem des de sempre. No fem més que comprovar-ho. Tanmateix, és possible que la desobediència no sempre sigui generosa. No exclou que pugui correspondre a un capteniment egoista: n'hi ha que, posem també per cas, "desobeixen" una llei per un profit merament propi. És cert que no pensem en aquests casos com un acte de desobediència i encara menys política, però se m'ha fet present. El cas és que, perquè sigui generosa, la desobediència ha de tenir una mira col·lectiva, encara que una sola persona l'exerceixi: el seu gest encarna una resistència; d'altra banda, encara que sigui en una acció compartida, cadascú fa la seva desobediència. Aquesta potser també ha de ser generosa en el sentit que no només ha de tenir present els altres, sinó respectar-los en la seva diferència pel que fa al pensament i l'actitud. Finalment, una altra mena de consideració: la generositat deguda als que desobeeixen pagant-ho sovint amb la repressió i la presó; gràcies a ells moltes coses han canviat i esperem que canviïn.

Les darreries del segle XIX Barcelona iniciava un gran procés urbanístic, en temps convulsos i a la vegada meravellosos que havien fet escriure al filòsof revolucionari Friedrich Engels, el 1873, "Barcelona, el centre febril més important d'Espanya, té en el seu balanç històric més combats de barricades que cap altra ciutat del món". Barcelona, una bella ciutat (una rosa) sotmesa a l'impuls d'un actiu moviment obrer de rel àcrata (el foc revolucionari). La rosa de foc.

A PIC I PALA S'OBRIA LA VIA LAIETANA i es dibuixava la urbanització de Montjuïc, mentre veien la llum nous parcs i singulars edificis. La ciutat canviava i s'enfortien els barris obrers, per l'efecte crida d'un lloc on hi havia feina segura. Els obrers podien cobrar unes set pessetes diàries, almenys suficients per posar el pa a taula i donar un bol de llet als fills. Es construïa la ciutat dels prodigis. L'alta burgesia atresorava fortunes i formava una societat paral·lela, a vegades paternalista però sempre dominant. Naixia el nou concepte

de proletariat i l'anarquisme trobava el camp adobat a la revolta. Els atemptats amb bombes es feren presents al carrer: contra el capità general Martínez Campos (1893), al mig de la processó de Corpus (1896), al carrer Ferran (1904), a les Rambles (1905), contra el cardenal Cassanyes (1905), a la falda del director del port (1906), a Peu de la Creu i la Boqueria (1908). La ciutat de les bombes. El 9 de juliol del 1909 esclata la guerra del Marroc i l'Estat decretà la mobilització dels reservistes, fins a cinc quintes i majoritàriament catalans. Arriben notícies de centenars de morts i els carrers s'inquieten. S'assenyala els monàrquics i la clerecia. Al

capvespre del dia 26, al Poblenou esclata la revolta, que immediatament s'extén per la ciutat i, de retruc, a Sabadell, Granollers, Manresa, Badalona i Mataró. Les barricades anuncien la Setmana Tràgica i sense una clara direcció política es cremen edificis i es multiplica el desordre. El periodista uruguaià Antonio Loredó publica al diari *La Protesta* un documentat article que titula "La Rosa de Foc".

EL GOVERN MAURA decreta una brutal repressió, amb unitats de l'exèrcit vingudes de diferents punts de les Espanyes. El 2 d'agost finalitza la revolta, amb més de dos mil detinguts i la proclama de 17 penes de mort, de les quals cinc són executades el 13 d'octubre, entre elles la de Ferrer i Guàrdia. La protesta internacional no es fa esperar i aviat cau Antoni Maura i és substituït pel lliberal Segismundo Moret. Joan Maragall escriu *La ciutat del perdó*. Aquests dies es refà el relat de la Rosa de Foc, però el romanticisme de la faula no pot amagar, al marge de les fogueres, tots els elements distintius d'uns i altres fets.

“Aquests dies es refà el relat de la Rosa de Foc

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Josep Borrell

■ Vaig ser alumna del professor Sebastià Serrano a la Universitat de Barcelona. Possiblement va ser a les seves classes que em vaig sensibilitzar en l'observació de l'expressió no-verbal de les persones.

Josep Borrell, quan parla als mitjans, mostra arrogància i supèrbia en l'expressió facial i el ritme i el to de veu. Les seves paraules són revelacions de veritats que, tal com les diu, ningú pot posar en dubte. És capaç de dir que el president Carles Puigdemont hauria de ser extradit per ser jutjat pels mateixos delictes que els presos polítics ja jutjats i condemnats. No ens diu, però, que el que ell anomena "delicte" és en realitat "fer política". Els dona el mateix tracte que si fossin un grup que hagués entrat en una casa i hagués matat la família que hi vivia. Fa unes comparacions

simplistes perquè les entenguem els pobres babaus ciutadans que l'escoltem. Es pensa que no som capaços de veure el rerefons de les seves declaracions, interessades, enganyoses i malvades. I té un alt càrrec al Parlament europeu.

Cada dia em pregunto què ha donat Espanya a Europa perquè se la respecti tant. I per què han creat l'Europa dels estats i de llurs mandataris i han arraconat l'Europa de les persones.

ANNA DOMÈNECH I PORTILLA
Barcelona

No és violència, és autodefensa

■ La sentència del judici del procés ens ha deixat un escenari inèdit: cinc dies de greus aldarulls arreu de Catalunya, que ens deixen un balanç de contenidors cremats, carrers per reasfaltar, 200 detinguts i 600 ferits,

quatre dels quals han perdut un ull. L'actuació de la Policia Nacional i els Mossos d'Esquadra és totalment reprovable, tant per desmesurada com per violenta. I alguns parlen de manifestants violents quan es tracta d'auto-defensa. Vivim un moment excepcional, en què els nostres drets es vulnereu i retallen cada dia. No podem restar impassibles davant d'una Brigada Mòbil que actua sense cap mena de proporció. Els joves que han sortit al carrer ho han fet des de la frustració per les mentides i reclamant aquell futur millor promès. En aquest cas, una barricada està més que justificada.

ARNAU RULLÓ I GONZALO
El Prat de Llobregat
(Baix Llobregat)

La part positiva

■ Són molts els missatges que m'arriben lamentant la

terrible situació viscuda aquests dies a Catalunya. Certament, em té horroritzat que la manca d'empatia i de diàleg ens hagi portat a aquestes circumstàncies nefastes. Tot i així, m'agradaria treure'n, almenys, una cosa positiva: la reflexió. "Què és la democràcia?", "Les lleis fan la justícia?", "Alguna vegada és legítim l'ús de la violència?", "M'he de creure el que em diuen els mitjans?"... Són preguntes que ens hem fet constantment aquests dies. Qüestionar-se l'*statu quo* i exercir l'esperit crític sembla que és l'única manera de fer canvis i avançar cap a una societat millor. No ens prenem aquesta situació únicament com una desgràcia, sinó també com una oportunitat per a canviar les coses. Perquè potser quan tot sembla estar bé és que res no ho està.

CARLOS ZARAGOZA
Barcelona

La frase del dia

“Cap partit té dret a parlar de victòria ni a atribuir-se mèrits. Encara no s’ha fet justícia amb les víctimes”

Pablo Iglesias, SECRETARI GENERAL D'UNIDES PODEM

Tribuna

Xavier Diez. Historiador

La bombolla espanyola

A vui, aquesta frase de Malcom X sembla més pertinent que mai: “Si no estàs previngut davant dels mitjans de comunicació, et faran estimar l’opressor i odiar l’oprimit.” Els mitjans de Madrid han fabricat, en les darreres dècades, i amb una intensitat descontrolada, una bombolla mediàtica que respon a aquest objectiu: a presentar com a víctima un estat opressor, i com a culpable, una nació oprimida. Malauradament, la intoxicació mediàtica d’aquests anys no és original ni estranya, i respon a una perversa estratègia política. Compta amb els inquietants precedents d’uns mitjans serbis, que, als vuitanta, manipulaven la realitat tot cercant adhesió de la seva població amb l’objectiu de recentralitzar l’antiga federació, en una deriva nacionalista que buscava sublimar la crisi sistèmica generada per la caiguda del comunisme.

TAMPOC ÉS ALIÈ A AQUESTA BOMBOLLA el fet que bona part del periodisme espanyol provingui de la tradició franquista de l’Asociación Católica de Propagandistas, és a dir, l’entitat que la dictadura va crear per assegurar un periodisme dòcil amb el poder i implacable amb la dissidència, on fer difícil la investigació, el rigor o el pensament crític. I de fet, les grans capçaleres madrilenyes, pertanyents a grans grups vinculats a l’Íbex 35, i familiarment a jerarquies del règim, han mantingut les seves maneres de fer en l’actualitat. Aquesta deriva es va agreujar quan la “liberalització” del sector audiovisual va permetre a aquestes corporacions controlar les televisions privades, la qual cosa, en una població amb escassa tradició de lectors de diaris, ha facilitat la construcció i difusió d’un relat falsificat sobre el conflicte català. A tot això, la crisi econòmica dels darrers anys, que ha instal·lat la precarietat en el món dels periodistes, fa que els grans mitjans de-

penguin del gran capital –sovint vinculat a *think tanks* com la FAES– i n’assegurin l’obediència. Purgues internes han estat recurrents i expliquen la submissió creixent dels professionals als objectius polítics dels seus finançadors. I quina és aquesta estratègia? La que dibuixava Malcom X: la despersonalització dels catalans (amb kafkianes acusacions de supremacistes, terroristes, colpistes o violents) a fi que l’opinió pública espanyola pugui acceptar la degradació de les seves institucions. En altres termes, incitar al suïcidi de creure que la renúncia a la democràcia permetrà salvar una unitat amb data de caducitat.

PERQUÈ, NO ENS ENGANYEM: ESPANYA, a partir dels fracassos acumulats de la darrera dècada, viu una crisi de règim sistèmica en què els drets socials o les llibertats fonamentals experimenten una involució profunda. Que aquesta bombolla mediàtica prova de dissimular una creixent pèrdua de rellevància internacional, la intervenció comunitària de les seves finances o el creixent cop intern que, a dins de l’estat profund, propicia que l’extrema dreta s’es-

“Aquesta bombolla mediàtica prova de dissimular una creixent pèrdua de rellevància internacional

tigui ensenyorint d’institucions clau com la judicatura, la policia, l’alta administració, la comunicació, i fins i tot la lliga de futbol.

NO SÓN CLARS ELS LÍMITS O LA DURADA d’aquesta bombolla on bona part d’Espanya s’ha instal·lat. Durant els vuitanta i noranta havia funcionat sobre la base d’oligopolis informatius. És així com es va poder crear un cordó sanitari contra la realitat a Euskal Herria o les tortures, muntatges policials i arbitriaritats judicials contra l’independentisme o el moviment llibertari. En una Europa on les xarxes socials han revolucionat el món de la comunicació, les lògiques del poder i l’autoritat canvien. És cert que la bombolla espanyola està alimentada per una catalanofòbia endèmica i tradicional en la seva cultura política. Que bona part de l’opinió pública creu el que vol creure per reforçar els seus prejudicis. Que entre periodistes o opinadors existeix la por versemblant que sortir del discurs únic pot comportar repressió i ostracisme. Tanmateix, tot té un límit, i no es pot mentir indefinidament a tothom.

L’ESTABLIMENT ESPANYOL ha tractat de presentar l’afar català com un *soufflé*. Tanmateix, les possibilitats que punxi la bombolla informativa sobre Catalunya són cada vegada més grans. El problema és que aquesta pressió mediàtica ha impedit que prosperin propostes raonables de solució per part d’aquells que tenen més responsabilitats. Perquè la bombolla mediàtica serveix per segrestar la política. Perquè, malgrat que la premsa espanyola, amb poques excepcions, han mentit per damunt de les seves possibilitats, quin és el polític que pot atrevir-se a qüestionar aquesta realitat artificial? Qui pot desafiar aquesta ficció on s’ha instal·lat bona part de l’opinió pública sùbdita de la monarquia?

De set en set

Josep Maria Casasús

Ja era presó

L’historiador Hugh Thomas, a *La guerra civil española* (1961), explica així l’entrada de tropes franquistes a Barcelo-

na el 26 de gener del 1939: “En el primer tanc que entrà hi anava enfilada, rient i fent la salutació feixista, una jueva alemanya. Havia estat tancada fins llavors, per trotskista, a la presó de dones de les Corts. La incoherència de l’espectacle posava un curiós i sarcàstic comentari als “vivas” de triomf en la “liberación” de Catalunya”. En aquell indret de la Diagonal, junt on hi ha un centre comercial, posen ara un memorial de la presó que va habilitar la Gene-

A les Corts hi hagué presó de dones abans i després del 1939. Per què s’amaga?

ralitat el 1936 a l’edifici del Bon Consell, col·legi confiscat en esclatar la revolta. Hi ficaren falangistes i dretanes adherides al cop militar. I des de les lluites de maig del 1937, el govern Companys, després de vèncer amb el suport de comunistes del PSUC, també hi empresonà dones anarquistes i trotskistes. El relat dominant que explica ara la memòria del lloc comença el 1939, quan la dictadura el convertí en presidi d’anti-franquistes, i acaba el 1955, quan les portaren a una altra banda de Barcelona. La veritat és que a les Corts hi hagué presó de dones abans i després del 1939. Per què s’amaga aquesta realitat històrica? Oblit? Ignorància? Mala consciència? Cinisme? En tot cas, l’anècdota explicada per Hugh Thomas evidencia el sectarisme cruel entre partits d’una mateixa família ideològica que contribuï a la derrota republicana; i que ara –amb altres actors, és clar– desgavella la causa independentista.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els presidents Torrent i Torra ahir als afores del Parlament durant el minut de silenci pels afectats dels aiguats ■ ACN

Torrent denuncia a Europa la sentència i demana ajut

■ El president s'adreça per carta a més de 50 cambres legislatives per alertar de la vulnerabilitat de drets fonamentals ■ El Parlament aprova una moció que rebutja la resolució i demana diàleg

E. Ansola
BARCELONA

El president del Parlament, Roger Torrent, continua la seva campanya de denúncia i protesta per la sentència del Tribunal Suprem i ahir va tornar a trucar a la porta de la UE per posar en relleu l'empresonament de l'expresidenta Carme Forcadell.

Aquesta darrera actuació inclou ara una ràtzia de cartes a centenars de diputats, presidents de parlaments i organismes internacionals, especialment de la UE, per intentar advertir que la sentència pel cas de l'1-O "estableix un precedent molt preocupant en un estat membre de la Unió Europea, ja que criminalitza l'exercici de drets fonamentals.

A més, demana l'impuls o el suport a iniciatives adreçades a resoldre "per vies polítiques, democràti-

ques i pacífiques el conflicte polític que viu Catalunya". "Garantir que a la Unió Europea es respectin els drets i les llibertats fonamentals és una responsabilitat compartida de tots els europeus", afirma en la missiva.

Torrent aprofita la carta per donar la seva visió sobre la sentència als presidents de parlaments europeus, així com als més de 500 presidents i diputats de prop de 50 cambres parlamentàries de tot el món adherits al manifest que es va crear fa mesos per demanar l'alliberament de l'expresidenta del Parlament de Catalunya Carme Forcadell. També ha fet arribar la seva carta a organismes i personalitats polítiques internacionals amb els quals s'ha reunit durant el seu mandat, com ara la comissària dels Drets Humans del Consell d'Europa, Dunja Mijatovic, o l'alt

Torra cita més de 800 alcaldes a Palau

El president de la Generalitat, Quim Torra, ha convocat aquest dissabte tots els alcaldes dels ajuntaments catalans que han aprovat la moció de resposta a la sentència del Suprem. El text, promogut per l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i l'Associació Catalana de Municipis (ACM), rebutja la condemna, demana l'amnistia per als presos i defensa el dret a l'autodeterminació.

comissionat pels Drets Humans de l'ONU; i també a altres institucions europees que ha considerat de rellevància.

Torrent els recorda que Forcadell i la resta de membres del govern català són a la presó per haver organitzat un referèndum il·legal però que en cap cas és constitutiu de delictes. En contraposició, Torrent

Per aquest motiu les dues entitats municipalistes han cridat els municipis adherits a acudir a aquesta cita per tal de lliurar al president les mocions aprovades i signades. L'acte tindrà lloc a les 11 h de dissabte, a la galeria gòtica del Palau de la Generalitat, i hi intervindran representants del món local; el president de l'ACM, Lluís Soler; el president de l'AMI, Josep Maria Cervera; el vicepresident del

explica que el Suprem "ha retorçat el Codi Penal" per atribuir als dirigents polítics i socials "un delictes que requereix l'ús de la força, circumstància que mai no s'ha donat". Finalment, el president assenyala que la resolució del Suprem ha generat "commoció" en la societat catalana.

Alhora que el president del Parlament enviava

govern i conseller d'Economia i Hisenda, Pere Aragonès, i el president de la Generalitat.

Tot i que encara no se sap quants alcaldes hi assistiran, un total de 814 dels 947 ajuntaments catalans han aprovat la moció, i les entitats promotores ja van assegurar que farien el possible perquè acudissin el màxim nombre possible d'alcaldes a l'acte amb el president.

cartes als seus homòlegs europeus, el president de l'Associació Professional de la Magistratura (APM), Manuel Almenar, en una trobada a Madrid, recordava que el desacatament, en referència als advertiments que han rebut Torrent, Torra i la resta de membres del govern, "té conseqüències legals que estan previstes en el Codi

La xifra

814

municipis han aprovat una moció de rebuig de la sentència; els seus alcaldes han estat citats dissabte a Palau.

La frase

"Impulseu o doneu suport a accions que per vies pacífiques i democràtiques puguin resoldre el conflicte"

Roger Torrent

PRESIDENT DEL PARLAMENT

Penal" però que "una cosa és parlar i una altra fer" i, de moment, "no ens avançarem", advertia. "No sabem si finalment es produiran, tinc molts dubtes que actuïn més enllà de les paraules", assenyala.

Crítics amb la sentència

Paral·lelament, ahir el Parlament va aprovar amb els vots de JxCat, els comuns i la CUP una declaració política presentada per ERC per expressar el "rebuig" per "injusta" de la sentència del Suprem. Considera que la resolució és resultat d'un judici "polític" i d'una "causa general contra l'independentisme". D'altra banda, la cambra catalana també exigeix al govern espanyol que expliciti que la solució al conflicte ha de passar pel diàleg i que l'estratègia de "coacció institucional" contra el govern i el mateix Parlament, a més de l'independentisme, "només contribueix a fer crònic el conflicte i degradar la democràcia". En aquest sentit, demana que es repregui el diàleg entre la Generalitat i el govern espanyol. Els anticapitalistes, que exigeixen "confrontació", s'han abstingut en aquests punts, que han prosperat pel vot a favor del grup dels comuns. La CUP va retreure a ERC que fos una moció "de mínims i rebaixes". "Per defensar els drets fonamentals el que s'ha de fer és reclamar l'autodeterminació", va expressar el diputat Carles Riera, que va reivindicar "amnistia, sobirania, drets civils i polítics i defensar-los mitjançant la mobilització permanent i desobediència civil". ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La plaça de Sant Jaume, ahir, al final de la manifestació. Al costat, amics del Martí, exigint-ne l'alliberament ■ ACN

Sant Jaumes'omple contra la repressió del jovent

■ La comunitat educativa es mobilitza per denunciar els abusos policials i judicials i exigir l'alliberament de tots els empresonats ■ Familiars d'arrestats el 23-S i durant els aldarulls reivindiquen que també són presos polítics

Emili Bella
BARCELONA

Al crit de "No toqueu el nostre jovent!", milers de persones —4.000, segons la Guàrdia Urbana— van desfilar ahir pel centre de Barcelona convocades per sindicats d'estudiants, professorat i pares i mares contra la repressió indiscriminada arran de la sentència del Tribunal Suprem contra l'independentisme. Denuncien pallisses, humiliacions, amenaces de mort, criminalització mediàtica, detencions arbitràries, presons provisionals injustificades... La comunitat educativa va tornar a sortir al carrer en defensa de la llibertat d'expressió i els drets de la ciutadania després d'haver-se concentrat al matí a les portes dels centres d'ensenyament del país.

"El diàleg, l'esperit crític, el respecte a la diversitat, la participació de la ciutadania en els afers públics i la resolució democràtica de conflictes són valors que han estat trepitjats per botes, porres, masmorres, projectils, togues i punyetes", van constatar els convocants, el sindicat de professors USTEC-STEs (IAC), la Intersindical CSC, la CGT, CAU, el Sindicat d'Estudiants, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), Docents per la República, el Col·lectiu Mares i Àvies per la República, Universitats pels Drets Civils i la sectorial d'Educació de l'ANC.

La marxa va començar a la plaça Universitat i va caminar fins a la de Sant Jaume, on el cantant Lluís Llach va llegir un manifest

que es queixava de "l'emboigada resposta dels aparells policials de l'Estat i autonòmics i de la judicatura". Familiars i amics dels nous presos polítics, els de la ràtzia del 23 de setembre i els detinguts durant els aldarulls postsentència, van exigir l'alliberament immediat de tots els empresonats.

La Mireia, parella de Ferran Jolis, arrestat a Santa Perpètua de Mogoda, va reclamar l'arxivament de la causa: "Estan segrestats per l'Estat, són persones compromeses amb el nostre país, empresonades per les seves idees i els seus valors independentistes; els nostres familiars són presos polítics." També van denunciar les irregularitats durant les detencions, com l'obstaculització a l'accés a l'assistència lletrada, la manca

Les frases

“Estan empresonats per les seves idees independentistes, els nostres familiars són presos polítics”

Mireia
PARELLA D'UN DETINGUT EL 23-S

d'informació dels seus drets o dels fets que els imputaven en el moment de la detenció, els intents d'interrogatori durant el trasllat i la incomunicació que van patir: cinc d'ells van estar sota custòdia policial durant trenta hores sense assistència lletrada, en un cas no va poder contactar amb el seu advocat durant cinc dies i en un altre, fins al 23è dia.

A la tarima de Sant Jaume també hi van pujar amics del Martí, un jove de

“Se'ls titlla de violents, i no, el nostre jovent no és violent, és valent i es defensa”

Montse Piqué
MARES I ÀVIES PER LA REPÚBLICA

Térmens que va ser detingut fa dotze dies en les protestes. "És un pres polític perquè se l'acusa d'uns fets que si no anessin acompanyats d'una ideologia farien que estigués aquí entre nosaltres", remarcava emotivament en Marc, un company seu. "Martí, no descansarem fins que tornis amb nosaltres, a animar el teu Lleida i a fer sonar la teva guitarra i la teva veu allà on faci falta; et volem amb el cap ben alt, fort i dempeus", va

afegir-hi. "No comprarem ni el discurs de la desmobilització ni el discurs de la por", advertia una amiga de la Paula, de 23 anys, que actualment és a la presó de Wad-Ras de Barcelona.

Montse Piqué, portaveu de l'aclamat Col·lectiu de Mares i Àvies per la República —amb un mocador vermell al coll—, va rebutjar la campanya de criminalització de fills i nets: "Se'ls titlla de violents, i no, el nostre jovent no és violent, és valent i es defensa." "Els nostres fills no es toquen", "sense les mares no hi ha revolució", "més educació i menys policia" i "si toqueu els fills, trobareu les mares" eren alguns dels lemes als cartells dels manifestants, que van cridar "Buch dimissió" i "ERC i PDeCAT, la paciència s'ha acabat".

Un grup de professors voluntaris d'USTEC van organitzar un cordó de seguretat davant l'edifici de la Prefectura de la Policia Nacional a Via Laietana al pas de la manifestació. Ja a Sant Jaume hi havia un grup de persones mostrant fotografies d'actuacions policials i amb pegats a l'ull en solidaritat amb els quatre ferits que han perdut un ull durant les càrregues policials. "Jo sé que un poli és un poli, però es

pot fer bé”, remarcava una dona.

“El jovent creiem que la mobilització ha de continuar, per això hem convocat una vaga estudiantil de 48 hores els dies 30 i 31 d'octubre. És fonamental vincular la lluita contra la repressió amb la lluita per la República catalana. Instem tots els dirigents sindicals a convocar una nova vaga general, però aquest cop de 48 hores, per enfortir la mobilització i aconseguir la victòria contra el règim del 78”, instava Borja Latorre, portaveu del Sindicat d'Estudiants. El jove celebrava el suport a la vaga d'estudiants de la setmana que ve de la IAC, US-TEC, l'ANC i Òmnium, a diferència del SEPC i Arran, que ahir se'n desmarcaven perquè consideren que el Sindicat d'Estudiants “la convoca de manera descontextualitzada i aïllada, i en aquest moment s'han de tenir en compte altres agents”.

Arran i el SEPC han impulsat per avui una altra manifestació a les set de la tarda a la plaça Universitat sota el lema “Si ens traïeu el futur ens trobareu al carrer”.

La protesta d'ahir venia precedida per diversos incidents al matí a l'Escola d'Arquitectura de la UPC, a la Facultat d'Economia i

Empresa de la UB o a la Facultat de Farmàcia, a més de les que es van viure dimecres a la Facultat de Dret de la UB, que va obligar el deganat a suspendre les classes i tancar l'edifici.

El SEPC va defensar que el dret individual d'anar a classe no és “superior” al dret col·lectiu de manifestar-se. Així, continuarà amb les protestes i les demandes d'aturar l'activitat lectiva i facilitar l'avaluació única als rectors. La portaveu de l'organització, Bel Olivé, va treure importància a la confrontació registrada entre estudiants i en va culpar l'actitud “agressiva” del moviment. S'ha acabat, que defensa poder anar a classe. El SEPC el descriu com un “pseudocol·lectiu estudiantil clarament de dretes i a favor del règim del 78”.

D'altra banda, també hi va haver protestes a Lleida, coincidint amb la vaga a secundària convocada ahir i avui pel SEPC com a rebuig a la sentència. Més estudiants es van mobilitzar al migdia a Girona contra la repressió en una marxa que va començar a la plaça U d'Octubre i va avançar darrere d'una pancarta que deia: “Les estudiants ho aturem tot. Trenquem amb la normalitat.” ■

Un miler de persones tallen, sense incidents, la Meridiana per onzena nit

■ A Girona, un acte convocat pels CDR acaba amb el llançament de globus amb pintura a la Subdelegació del Govern de l'Estat, als jutjats i a la comissaria de policia

X. Miró / Ò. Pinilla
BARCELONA / GIRONA

Quan faltaven dos minuts per a les vuit del vespre, unes desenes de manifestants tallaven la Meridiana novament per onzè dia consecutiu cada vespre des de dilluns de la sentència. A les vuit ja tallaven també el passeig de Fabra i Puig. El Xavier explica que no va ser iniciativa de cap CDR ni de cap grup o entitat, sinó de veïns organitzats. “Com que ens hem fet famosos, ara tothom fa crides a donar-nos suport”, hi afegeix en referència a la crida que ja fan els CDR d'afegir-se als talls diaris. A un quart i mig de nou ja eren centenars. Cada dia fan alguna activitat diferent. Han fet pintades al terra i un dia també van dibuixar una estelada amb els llums dels mòbils encesos aprofitant la càmera de trànsit que Betevé té instal·lada a la cruïlla de les dues vies. Avui brinden amb cava: “Per celebrar l'exhumació del Paco”, diu el Xavier. I, en algun moment, amb ironia, canten *Paquito el Chocolatero*. El to canvia quan La Sexta fa una connexió en directe. Són centenars de persones esgargamellant-se a l'uníson al crit de “Premsa espanyola, manipuladora!” De moment, no tenen cap intenció de parar. Ahir també cremaven fotos del rei Felip VI i de Franco impreses amb paper i feien llaços a terra amb espelmes. A tres quarts de nou comença a sonar un equip de música amb *L'estaca de Llach* i els concentrats s'hi afegeixen cantant. Els crits per la llibertat dels presos polítics sovintegen amb els de “Visca Catalunya lliure!” o “Catalunya antifeixista!”. Cada cop que passa un camió de bombers o una ambulància els deixen pas i els aplaudeixen. El conductor del camió de bombers els

El tall a la Meridiana i, a sota, pintura i escombraries a la comissaria, a Girona ■ X. MIRÓ / Q. PUIG

torna la salutació. “Perquè ens van ajudar l'1-O”, comenta algú. Diumenge van arribar a ser 4.000 persones, segons va informar una televisió. No recorden quina. A les nou de la nit, la concentració és una gran tertúlia a cel obert i el so de fons és la remor de les converses. Hi ha qui marxa i hi ha qui s'hi afegeix. Ja són uns quants centenars. “Per ser dijous està molt bé. Arribarem al miler”, conclou el Xavier.

Globus a Girona
A Girona, els CDR van con-

vocar ahir a les sis de la tarda una “formació antirepressiva” a la plaça del Lleó. Un cop va acabar l'acte, a les vuit del vespre, va començar una manifestació. Pel camí van llançar bosses d'escombraries i globus amb pintura a la Subdelegació del Govern espanyol i als jutjats. La pitjor part se la va endur la comissaria de la Policia Nacional, que va rebre l'impacte d'objectes de tota mena i un d'ells va trencar un vidre. Aquí els manifestants van llegir un manifest contra la repres-

sió policial, per la mobilització popular i per la dimissió del conseller Buch. La protesta va acabar sense incidents remarcables ni càrregues policials.

Lleida i Manresa
A Lleida, unes 650 persones, segons la Guàrdia Urbana, es van manifestar per denunciar la “repressió policial” i reclamar la llibertat dels detinguts i empresonats, i a Manresa un grup de manifestants van llançar brutícia a la seu d'Interior de la Catalunya Central. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marcel Mauri (esquerra) amb la resta d'activistes i personalitats del món de la cultura, en la presentació de la campanya que va tenir lloc ahir a la presó Model ■ JOSEP LOSADA

Autoinculpació massiva en defensa de drets i llibertats

■ Òmnium fa una crida a omplir els jutjats amb denúncies autoinculpatòries la setmana vinent en solidaritat amb els presos polítics ■ “Si a l'Estat espanyol és delictu votar, tots som delinqüents”

Xavi Aguilar
BARCELONA

Òmnium Cultural va iniciar ahir una campanya per omplir els jutjats de Catalunya amb les denúncies de milers de ciutadans que s'autoinculpin d'haver-se manifestat el 20-S de 2017 i votat l'1-O següent. “Si fer ús de la llibertat d'expressió i votar és considerat un delictu per l'Estat espanyol, tots plegats som còmplices i autors d'aquest fals delictu”, remarca el vicepresident de l'entitat, Marcel Mauri, que reclama un gest de solidaritat amb els presos polítics.

L'autoinculpació es pot fer emplenant un formulari a la pàgina hotornaremafer.cat/autoinculpacions. En introduir les dades personals, es genera automàticament un document que s'ha de signar i dur al jutjat. Òmnium, pe-

rò, ja prepara per a la setmana vinent un acte de lliurament massiu d'autoinculpacions als jutjats de Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida.

En el text, s'admet haver pres part en la manifestació contra els escorcolls i detencions que practicava la Guàrdia Civil abans del referèndum i també en la votació en si. També es remarca que tots dos actes van transcórrer sense violència cap a l'autoritat ni els béns públics i que van ser els mateixos pels quals el Tribunal Suprem ha fixat les condemnes per sedició, malgrat que diverses ONG internacionals han acreditat que tot plegat va ser “un exercici col·lectiu de drets fonamentals” que no mereixia “cap rellevància penal”.

L'escrit, finalment, insinua la justícia a iniciar diligències contra la persona

Les frases

“Proposem aquest gest de dignitat a tots els que creguin que la sentència és injusta i ens vulnera els drets”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

“Si un govern empresona una persona justa, el lloc de tota persona justa és la presó”

Pepe Beúnza
PRIMER OBJECTOR AL SERVEI MILITAR

“Ara és temps de resistència i desobediència. Demostrem que tenim força i drets”

Gabriela Serra
EXDIPUTADA DE LA CUP

Els oftalmòlegs critiquen els projectils de goma

Els ferits pels aldarulls en reacció a la sentència de l'1-O ingressats en centres hospitalaris s'han reduït de vuit a sis, ja que en les darreres hores han rebut l'alta un pacient del Sagrat Cor i un altre del Trueta. Aquest darrer és la dona que era al balcó d'un pis quan va rebre l'impacte d'una bengala llançada des del carrer. Dels sis ingressats, el que està més greu és el policia amb traumatisme cranioencefàlic ingressat a l'hospital

de Sant Pau. Al mateix centre hi ha tres civils, menys greus, que han perdut la visió per l'impacte de projectils disparats pels cossos policials. A banda, hi ha un civil més al Trueta i un altre al Vall d'Hebron, també en estat greu per l'impacte al cap d'un altre projectil policial.

En aquest sentit, “davant l'augment de lesions greus derivades de la utilització de projectils de goma en els darrers dies”, la Societat Catala-

na d'Oftalmologia va denunciar ahir que els traumatismes per pilotes de goma o bales de foam “són d'una extrema gravetat”, atès que “l'ull forma part del sistema nerviós central i el seu dany és irreversible i se'n deriven seqüeles permanents”. Els oftalmòlegs catalans constaten que aquests impactes acostumen a comportar “múltiples intervencions” quirúrgiques que solen acabar amb la implantació d'una pròtesi.

que s'autoinculpa. Òmnium adverteix que, tot i que les autoinculpacions no s'acompanyen de proves i això “dificulta enormement” l'obertura d'actuacions judicials, “l'exercici d'aquesta acció és responsabilitat de la persona que decideix lliurement inculpar-se”. En tot cas, en l'improbable escenari que l'acte tingués alguna conseqüència, Òmnium farà costat als ciutadans.

Molts precedents

L'autoinculpació és una eina política de qüestionament de la institució judicial i d'expressió de solidaritat amb les persones condemnades que ja ha estat utilitzada amb èxit en el passat. Es va fer servir als vuitanta quan es va perseguir metges que garantien el dret a l'avortament, als noranta arran dels judicis contra els insubmisos i, més recentment, pel tancament del diari base *Egunkaria* (2003) i la detenció dels seus impulsors. A més, s'ha emprat també amb relació a l'independentisme català. Quan, amb motiu de la consulta del 9-N, el TSJC va imputar el president Mas i les conselleres Ortega i Rigau, milers de persones van autoinculpar-se. De fet, fins i tot el cas dels Jordis ja ha estat motiu d'autoinculpacions. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Lluís Pastrana

Doctor en dret penal. Portaveu del col·lectiu Silenci

Al Consejo de la Suprema y General Inquisición

Dit de manera senzilla, perquè ho puguem entendre tots: jutjar (o sigui, allò que no han fet durant els quatre mesos que ha durat el judici farsa el jutge Marchena i la resta de membres del Tribunal de la Santa Inquisición, altrament dit Tribunal Suprem) vol dir, necessàriament, coneixement dels fets i anàlisi de les proves que els demostren o pretenen sustentar-los. I, finalment, si han de servir per poder condemnar, cal fer-los encaixar a la perfecció, sense forçaments ni deformacions de cap mena, en alguna de les conductes descrites al Codi penal.

Als meus alumnes de la Facultat de Dret els explicava que es tractava exactament del mateix que fem amb els puzzles quan anem avançant en el trencaclosques. No es tracta, doncs, de prémer i prémer la peça, no es tracta de forçar-la, ni tampoc de separar l'espai que ens queda al tauler perquè ens hi càpiga. Si ho fem

així no arribarem enlloc, cada cop serà més impossible acabar el puzzle i haurèm de desistir.

"Don Manuel", la peça, o sigui, la conducta inequívocament provada (i només la inequívocament provada), és la que ha d'encaixar perfectament en l'espai corresponent del puzzle (el tipus penal o delictiu en qüestió). Contràriament no es pot acabar el trencaclosques, no s'arriba enlloc i es fa el ridícul, com l'ha fet vostè i la resta de membres del tribunal, penjant aquest puzzle malforjat a la sala de trofeus del Poder Judicial, a la vista de juristes de tot el món.

Pel que fa a les falsedats que hem hagut de suportar mentre ha durat el judici per part de policies, advocats de l'Estat i fiscals, malauradament la Santa Inquisición ja va cuidar-se prou de no permetre la praxi abans vigent segons la qual, per evitar les acusacions sense fonament, aquell que acusava corria el risc de ser

condemnat a la mateixa pena que li hagués correspost a l'acusat si es demostrava que era fals allò que havia afirmat. Això no succeïa en el procés inquisitorial i tampoc va passar en el seu, és clar. Contràriament, avui tindríem centenars de policies i alguns advocats de l'Estat i fiscals condem-

En cap cas, la legislació espanyola legítima per a l'escarment, que és el que realment s'ha pretès amb tota aquesta farsa

nats a penes de presó d'entre 7 a 13 anys.

Pel que fa a les penes amb què es castiguen les conductes descrites al Codi Penal, cal recordar que tenen una funció o vocació preventiva. És a dir, es tracta d'una amenaça que, per evitar determinades conductes, adver-

teix del càstig en el supòsit que es realitzin. I a més, tal com diu la mateixa Constitució Espanyola en l'art. 25.2: "Las penas privativas de libertad y las medidas de seguridad estarán orientadas hacia la reeducación y reinserción social...". En cap cas, la legislació espanyola legítima per a l'escarment, que és el que realment s'ha pretès amb tota aquesta farsa.

Dit això, lamentablement per a vostès i sortosament per a nosaltres deixi'm avançar-los, que res no aconseguiran. No aconseguiran la prevenció, perquè, tal com diu la campanya d'autoinculpacions que estem a punt d'iniciar: *Jo (sí, jo) tornaré a desobeir i juntament amb molts i molts d'altres Ho tornarem a fer.* És a dir, que la prevenció d'aquestes conductes que tant els couen no es produirà, perquè continuaran produint-se.

Tampoc aconseguiran reinserir-nos ni reeducar-nos, bàsicament perquè, com els hem de-

mostrat fins a la societat, els catalans estem perfectament inserits en la nostra societat i amb les conductes pacífiques de milions de persones manifestant-nos pels carrers any rere any, ha quedat més que palesa la nostra educació. No cal, doncs, reeducar gent tan educada, ni inserir qui ja ho està de ple. I encara, per més que ho intentin, no podran.

I deixi'm dir-los també que, tot i que pretenguin il·legalment fer-ho, tampoc ens escarmentaran, ni amb cent ni amb mil anys de presó, ni amb milions de multes, com les que, per cert, ens van posar vostès mentre es desenvolupava el judici, ja no per exercir el nostre dret de manifestació o llibertat d'expressió, sinó simplement per crear repetidament el pas de vianants amb el semàfor en verd, davant del Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional. Perdonin, vostès estan malalts, de veritat, i dit amb tota la pena del món, és clar.

Ajuntament de Barberà del Vallès
Expedient: SSEE2019/004

EDICTE

En compliment d'allò que disposen l'article 17.4 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, i l'article 111 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i 178 del decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal de règim local de Catalunya, es fa públic que l'Ajuntament de Barberà del Vallès en sessió ordinària del Ple municipal de data 23 d'octubre de 2019 amb el quòrum legalment exigible ha acordat el següent:

Primer.- Aprovar provisionalment per a l'exercici 2020 i següents la modificació de l'ordenança 1.3 reguladora de l'impost d'activitats econòmiques (IAE).

El text de la modificació de l'Ordenança Fiscal esmentada consta a l'expedient com a document annex 1.

Segon.- Exposar al públic l'anterior acord provisional, durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició en el Butlletí Oficial de la Província. Prèviament, es procedirà a inserir l'anunci en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament i en un diari dels de més difusió de la Província.

Les persones interessades també podran consultar la informació de l'acord plenari i el text de les modificacions proposades a través de la pàgina web: <https://www.seu-e.cat/web/barberadelvalles/govern-obert-i-transparencia/accio-de-govern-i-normativa/normativa-plans-i-programes/ordenances-fiscals>

Durant el període d'exposició pública de l'Ordenança, els qui tinguin un interès directe o resultin afectats, en els termes previstos a l'article 18 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats sense necessitat d'ulterior acord.

Tercer.- Els acords definitius en matèria de derogació, aprovació i modificació d'Ordenances fiscals per a l'exercici 2020 i següents, així com el text resultant, seran objecte de publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

Barberà del Vallès, 23 d'octubre de 2019
L'alcalde
Francisco Javier Garcés Trillo

Ajuntament de Barberà del Vallès
Expedient: SSEE2019/007

EDICTE

En compliment d'allò que disposen l'article 17.4 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, i l'article 111 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i 178 del decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal de règim local de Catalunya, es fa públic que l'Ajuntament de Barberà del Vallès en sessió ordinària del Ple municipal de data 23 d'octubre de 2019 amb el quòrum legalment exigible ha acordat el següent:

Primer.- Aprovar provisionalment per a l'exercici de 2020 i següents la modificació de l'ordenança general 3.1 reguladora dels preus públics.

El text de la modificació de l'Ordenança Fiscal esmentada, consta a l'expedient com a document annex 1.

Segon.- Exposar al públic l'anterior acord provisional, durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició en el Butlletí Oficial de la Província. Prèviament, es procedirà a inserir l'anunci en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament i en un diari dels de més difusió de la Província.

Les persones interessades també podran consultar la informació de l'acord plenari i el text de les modificacions proposades a través de la pàgina web: <https://www.seu-e.cat/web/barberadelvalles/govern-obert-i-transparencia/accio-de-govern-i-normativa/normativa-plans-i-programes/ordenances-fiscals>

Durant el període d'exposició pública de l'Ordenança, els qui tinguin un interès directe o resultin afectats, en els termes previstos a l'article 18 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats sense necessitat d'ulterior acord.

Tercer.- Els acords definitius en matèria de derogació, aprovació i modificació d'Ordenances fiscals per a l'exercici de 2020 i següents, així com el text resultant, seran objecte de publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

Barberà del Vallès, 23 d'octubre de 2019
L'alcalde
Francisco Javier Garcés Trillo

Ajuntament de Barberà del Vallès
Expedient: SSEE2019/003

EDICTE

En compliment d'allò que disposen l'article 17.4 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, i l'article 111 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i 178 del decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal de règim local de Catalunya, es fa públic que l'Ajuntament de Barberà del Vallès en sessió ordinària del Ple municipal de data 23 d'octubre de 2019 amb el quòrum legalment exigible ha acordat el següent:

Primer.- Aprovar provisionalment per a l'exercici de 2020 i següents la modificació de l'ordenança 1.1 reguladora de l'impost sobre béns immobles.

El text de la modificació de l'Ordenança Fiscal esmentada consta a l'expedient com a document annex 1.

Segon.- Exposar al públic l'anterior acord provisional, durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició en el Butlletí Oficial de la Província. Prèviament, es procedirà a inserir l'anunci en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament i en un diari dels de més difusió de la Província.

Les persones interessades també podran consultar la informació de l'acord plenari i el text de les modificacions proposades a través de la pàgina web: <https://www.seu-e.cat/web/barberadelvalles/govern-obert-i-transparencia/accio-de-govern-i-normativa/normativa-plans-i-programes/ordenances-fiscals>

Durant el període d'exposició pública de l'Ordenança, els qui tinguin un interès directe o resultin afectats, en els termes previstos a l'article 18 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats sense necessitat d'ulterior acord.

Tercer.- Els acords definitius en matèria de derogació, aprovació i modificació d'Ordenances fiscals per a l'exercici de 2020 i següents, així com el text resultant, seran objecte de publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

Barberà del Vallès, 23 d'octubre de 2019
L'alcalde
Francisco Javier Garcés Trillo

DEL 24 AL 27 D'OCTUBRE DE 2019

188 FIRA AGRÍCOLA, RAMADERA i INDUSTRIAL

MÓRA LA NOVA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Solidaritat entre l'ANC i l'oposició de Hong Kong

Centenars d'independentistes catalans i hongkonesos es donen suport en directe en un acte a les dues capitals

Redacció
BARCELONA

Centenars de persones es van concentrar ahir al migdia davant del consolat de la Xina a Barcelona convocades per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i Picnic per la República per solidaritzar-se amb l'oposició de Hong Kong en un acte en què representants de tots dos moviments es van saludar i mostrar la seva solidaritat a distància.

Els concentrats van cantar en català un dels himnes de la Revolució dels Paraigües iniciada el 2014 en aquesta ciutat per reivindicar democràcia i autogovern. Acompanyats d'un piano, els cants els encapçalaven estudiants de música i cantants professionals, se-

gons informava Efe. Al mateix temps que se solidaritzaven amb el moviment hongkonguès, els independentistes, concentrats a l'avinguda Tibidabo de Barcelona, també presenciaven en directe la concentració de solidaritat amb Catalunya que tenia lloc simultàniament des de Hong Kong.

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va agrair la solidaritat amb l'independentisme català del moviment democràtic de la ciutat autònoma de la Xina. En una acte que va durar poc més de mitja hora, també es van projectar missatges de dirigents de la Revolució dels Paraigües solidaritzant-se amb l'independentisme català, a més de missatges de Paluzie i altres manifestants catalans donant suport a

les reivindicacions de Hong Kong. Paluzie també va dirigir unes paraules en directe als concentrats tant a Barcelona com a la ciutat asiàtica.

La concentració es va fer davant d'un consolat que ahir va decidir no atendre el públic i d'una desena de xinesos concentrats en defensa de la unitat de la Xina, que duïen una pancarta que defensava que "Hong Kong serà sempre una part de la Xina". Malgrat algun crit i que el cos de Mossos d'Esquadra tenia agents a la zona, no hi va haver cap incident.

Els independentistes duïen pancartes i cartells a favor de la independència de Catalunya i la llibertat de Hong Kong i el Tibet, el país de l'Himàlaia ocupat per la Xina. ■

Paluzie dirigint-se tant als manifestants catalans com als de Hong Kong ■ MARTA PÉREZ / EFE

Paluzie reitera que cal preparar la independència

En declaracions als periodistes des de la concentració al davant del consolat de la Xina, Elisenda Paluzie va tornar a fer una crida als dirigents independentistes perquè preparin una declaració d'independència "que tingui capacitat de sostenir-se", a diferència del que va passar el 27-O de fa dos anys, que només va tenir caràcter simbòlic. La dirigent de l'ANC va

mostrar-se novament "molt escèptica" davant la possibilitat que el govern espanyol aturi la "repressió" i que Catalunya pugui autodeterminar-se per mitjà d'un referèndum acordat amb l'Estat. Davant la seva previsió que el govern i l'Estat espanyols mantindran la persecució policial i penal contra l'independentisme català i no acceptaran cap referèndum, Paluzie

va reclamar a les forces independentistes que corregeixin les mancances del 2017 i facin el pas cap a la independència. "S'ha reclamat de manera sistemàtica i la seva única resposta és la violència política i la judicialització de la política", denunciava Paluzie, que tornava a refermar que l'organització que encapçalava està a favor de la mobilització no-violenta.

Indult i pacte, solució dels comuns al bloqueig

Volent taules de diàleg amb l'Estat d'on en surti un pacte que votin els catalans

Redacció
BARCELONA

Indult, diàleg amb l'Estat i un pacte que a la llarga acabin votant els catalans. En Comú Podem va donar a conèixer ahir la seva recepta de "solucions" per desbloquejar el conflicte català i la relació amb el govern espanyol, que, en paraules de la seva líder i alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, s'ha de fer a dues velocitats i que obliga primer a "desescalar" la

tensió entre les dues "posicions maximalistes", acceptar que s'han de fer renúncies i crear taules de diàleg per, en una segona etapa, arribar "a un nou pacte entre Catalunya i Espanya que, algun dia i no a curt termini", s'ha de poder votar a Catalunya.

El cap de llista dels comuns en les eleccions espanyoles, Jaume Asens, va aprofundir més a l'hora d'explicar aquestes dues fases. De la primera va dir que l'objectiu és "restablir els grans consensos malmesos", blindar i reforçar l'"autogovern amenaçat" per una altra aplicació del 155 o reforçar el sistema de finançament, entre al-

tres qüestions, però també que es parli de la llibertat dels "presos independentistes", ja sigui amb un indult o amb una reforma del Codi Penal amb efectes retroactius per modificar el delictes de sedició.

Es crearien dues taules de diàleg, una al Parlament i una altra al Congrés, que treballin de manera bilateral per acabar fent un pacte que finalment se sotmetria a ratificació via referèndum. Asens també va valorar positivament la taula de diàleg proposada pel vicepresident del govern, Pere Aragonès.

Per la seva banda, el líder d'Unides Podem, Pa-

Pablo Iglesias i Ada Colau durant la presentació de la seva proposta ■ SÍLVIA JARDÍ / ACN

blo Iglesias, va matisar les declaracions que un dia abans havia fet en qualificar de "gesticulació sense recorregut" la proposta de resolució pactada per JxCat, ERC i la CUP per defensar l'autodeterminació i la reprovació de Felip

VI i a la qual va avançar que els comuns no donarien suport. Ahir va assegurar que al Parlament s'ha de poder parlar de tot, també de la monarquia "o del que sigui", però sí que va reiterar l'opinió que el text és "un intent de res-

taurar la unitat independentista". Malgrat tot, va deixar clar que serà el grup de Catalunya En Comú Podem el que haurà de decidir què votarà al Parlament en el ple programat per als dies 13 i 14 de novembre. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès proposa un diàleg on "es reconeguïn les parts"

■ Avisa a Madrid que el bloqueig "no beneficiarà ningú" i que per a milions de catalans "el camí cap a la independència és irreversible" ■ Reclama valentia a Sánchez per "despenjar el telèfon" a Torra

Redacció
BARCELONA

El vicepresident Pere Aragonès va reclamar ahir a Madrid al president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, que afronti amb valentia i "des d'un diàleg sincer" el conflicte polític a Catalunya, i va proposar la creació d'una mesa de diàleg "sense vets i amb garanties de compliment" dels acords, que parteixi del "reconeixement de les parts", i que no negui "cap proposta d'entrada". És a dir, en la línia de la mínima base acordada a Pedralbes al desembre. "No té cap sentit que abordi les con-

seqüències de la sentència amb totes les forces polítiques menys les independentistes", retreia a Sánchez, a qui avisava que la persistència del bloqueig "no beneficiarà ningú". El vicepresident, a més, feia un segon advertiment a l'"opinió pública espanyola": per a milions de catalans "l'autonomisme ha mort i el camí cap a la independència és irreversible". Tot plegat, en el decurs d'un esmorzar informatiu d'Europa Press, on hi havia també el conseller de Territori, Damià Calvet, i altres representants institucionals i polítics catalans, a més del secretari

El vicepresident Pere Aragonès, durant la seva conferència d'ahir en els esmorzars d'Europa Press a Madrid ■ EFE

general de la UGT, Josep Maria Álvarez. En canvi, la representació del govern espanyol es limitava a Cristina Gallach, alta comissionada per l'Agenda 20-30, i Miryam Álvarez, secretària general de Coordinació Territorial.

Aragonès, en aquest sentit, deplorava el "tacticisme permanent" de Sánchez en clau electoralista, i li exigia que es posin ja "solucions sobre la taula". "No despenjar el telèfon (a les trucades del president Quim Torra) ni atendre les peticions de diàleg és bloquejar les sortides a la solució", recalava. Així, tot i que admetia "contactes" la

setmana passada per Whatsapp, dels quals estava informat Torra, amb la seva homòloga Carmen Calvo per constatar la preocupació pels aldarulls i la necessitat de resoldre-ho parlant, Aragonès insistia que això "no pot substituir" el diàleg entre els presidents. "Ja sé que Torra no li agrada, a Sánchez", però "els interlocutors no s'elegeixen" i "el president de la Generalitat no l'elegeix l'opinió pública de Madrid, sinó els ciutadans de Catalunya", etzibava.

El vicepresident reiterava que els actes violents mereixen la "condemna" del govern, si bé alhora expressava el suport als Mossos. "Els primers interessats que no hi hagi incidents són els presos, perquè s'està parlant més dels disturbis que de les condemnes", remarcava. Insistia, així, que "mai es podrà derrotar l'independentisme a cop de Codi Penal", i avisava: "Si la resposta continua sent penal i judicial, els independentistes cada dia serem més." ■

Ajuntament de Premià de Dalt
ANUNCI
En compliment del que disposa l'article 17 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, s'anuncia que l'Ajuntament en sessió del Ple de data 21 d'octubre de 2019 ha aprovat amb el quòrum legalment exigible, entre d'altres, els acords següents:

Primer.- Aprovar provisionalment per a l'exercici de 2020 i següents la modificació de les Ordenances fiscals que a continuació es relacionen, així com el seu text refós:

- Ordenança Fiscal núm. 1 Impost sobre Béns Immobles
- Ordenança Fiscal núm. 2 Impost sobre vehicles de Tracció Mecànica
- Ordenança Fiscal núm. 3 Impost sobre Construccions, Instal·lacions i obres
- Ordenança Fiscal núm. 5 Impost sobre activitats econòmiques
- Ordenança Fiscal núm. 14 Taxes per la prestació del servei de gestió de residus
- Ordenança Fiscal núm. 30 Taxa per la utilització privativa o aprofitament especial de béns de domini públic

Segon.- Exposar al públic en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament, al BOP i en un diari de gran difusió de la Província els anteriors acords provisionals, així com el text complet de les Ordenances fiscals modificades durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició en el Butlletí Oficial de la Província.

Durant el període d'exposició pública de les Ordenances, els qui tinguin un interès directe o resultin afectats, en els termes previstos a l'article 18 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats.

Tercer.- Els acords definitius en matèria de modificació d'Ordenances fiscals per a l'exercici de 2020, així com el text refós aprovat, seran objecte de publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

Josep Triadó i Bergés,
L'Alcalde,
Premià de Dalt, 22 d'octubre de 2019

Sol Ric
RESTAURANT
DES DE 1960

MENÚ GASTRONÒMIC DIARI
DINARS I SOPARS DE GRUPS I EMPRESSES
BANQUETS I CELEBRACIONS
PARC INFANTIL

OBERT DE 8:30H A 23H TOTS EL DIES

Via Augusta, 157 - Tarragona - www.restaurant-solric.com
Fes la teva RESERVA: 977 232 032

sense tu no hi ha art

Paul Fuster
Dissabte 26 d'octubre

Slàvia
Les Borges Blanques
2019 25 anys 25 concerts

Horari concert: 23.30 hores

Entrada gratuïta. Memorial Hervé Terrats - www.slavia.cat

FEDERICO GARCÍA
UN ESPECTACLE DE PEP TOSAR

MIKA PROJECT

Ajuntament d'Argentona

ARGENTONA

DIVENDRES, 25 d'octubre, a les 20.30 h

Entrades anticipades i abonaments a www.argentona.cat i a l'Ajuntament i, una hora abans de l'espectacle, a taquilla

PREUS: 10 € (abonament) / 13 € (anticipada) / 17 € (taquilla)

culturalfestesargentona